

BRÁNA

Aktuality Branického sboru Českobratrské církve evangelické

říjen 2006

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

Neděle 9:30

Bohoslužby

první neděli v měsíci jsou rodinné služby Boží; třetí neděli v měsíci je vysluhována sv. Večeře Páně

Úterý 17:00 - 19:00

Dorost

Úterý 18:30 - 21:00

Mládež

Středa 18:00 - 19:30

Biblická hodina

Čtvrtek 18:30 - 20:15

Odrost

úřední hodiny faráře

Lud'ka Rejchrt

pondělí a pátek 10,00 - 11,30

středa 17,00 - 18,00

Verš na říjen

Lide, v každý čas v něho doufej, vylévej před ním své srdce. Bůh je naše útočiště.

Žalm 62,9

Zdroj: <http://www.dulos.cz/cz/jb/hesla/>

Tiráž

BRÁNA

XII. ročník, číslo 10 - říjen 2006

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha - Braník.

Vychází jednou měsíčně kromě prázdnin.

Redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, A. Drápal, P. Říčan

Grafická úprava: Jakub Čierný

Příspěvky odevzdejte redakci, pokud možno i na disketě, nebo pošlete mailem na adresu

mscerny@volny.cz

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

Na titulní straně je Bradenburská brána, Berlín, Německo (*v papírové verzi - poznámka redakce internetové verze*)

[Převod do HTML: [Michal Mazný](#) .]

Kontakty na sbor

Sbor Českobratrské církve evangelické
Modřanská 118, 147 00 Praha 4 - Braník

tel.: 244 461 037

<http://branik.evangnet.cz>

branik@evangnet.cz

číslo účtu: 135027438/0300

STARŠOVSTVO

Zápis z říjnové schůze staršovstva

1) Na schůzi staršovstva se dostavili vedoucí táborů a zástupci mládeže. Informovali staršovstvo o průběhu jednotlivých akcí, o složení týmu vedoucích i dětských účastníků.

- T. Bedrník uvedl akce YMCA Braník, a to jak prázdninové - dva turnusy vodáckých táborů v Polsku, putování do Rumunska, cestu divadelní společnosti "Vůz" - tak i jarní akce předprázdninové, včetně "vodičky" pro rodiče a děti. O druhém vodáckém táboru hovořil i jeho vedoucí J.J. Zvánovec. Fotografie jsou na webových stránkách www.branik.ymca.cz.

- Marek Drápal představil tábor pro malé děti, který se opět vydařil. Škoda, že "branické" děti byly v menšině. Pro příští rok je třeba apelovat na rodiče z našeho sboru, aby se nezdřáhali poslat své malé děti na tábor.

- Michal Jungmann hovořil o táboru pro větší děti "Pecka" - podrobnější informace a fotografie jsou na internetu www.taborpecka.org . Přesto, že přselo, mohly se uskutečnit všechny plánované činnosti i duchovní programy. Tým vedoucích výborně spolupracuje a bude pokračovat v práci i v příštím roce.

- Stany, které sloužily táboru Pecka v minulých devíti sezónách, jsou již značně opotřebované -

staršovstvo souhlasí s předáním stanů do odborné opravy, i s tím, že rodiče a příznivci tábora budou vyzváni, aby se dle svých možností spolupodíleli na úhradě opravy, která bude stát cca 15.000 Kč, příspěvkem na sborový účet - var. symbol 6100.

- O všech těchto akcích se bude podrobněji hovořit na ohlédnutí za letními tábory - 5.11.2006.

Staršovstvo děkuje všem, kdo se podíleli na přípravě i dobrém průběhu všech zmíněných akcí, a vyprošuje pro vedoucí i účastníky táborů Boží požehnání, vedení a ochranu.

2) Dušan Bruncko, který je prostředníkem mezi staršovstvem a mládeží, informoval o diskusích, které proběhly na schůzkách mládeže. Vedoucím mládeže byl zvolen Michal Slabý.

S představami mládeže o spolupráci se sborem nás podrobněji seznámila Anna Matoušková: mládež si přeje, aby staršovstvo více užívalo svou autoritu, kontrolovalo činnost mládeže, navrhovalo, čím by mohla být ve sboru užitečná, aby probíhal intenzivní dialog mezi staršovstvem a mládeží, aby se staršovstvo aktivněji zajímalo o mládež. Mládež přijímá podněty, chce informace, stojí o to, aby se členové staršovstva zúčastňovali jejich schůzek a aby zástupci mládeže byli zváni alespoň dvakrát ročně na schůzi staršovstva.

Staršovstvo děkuje za pozvání, bere tuto iniciativu mládeže jako výzvu, váží si toho, že se mladí lidé hlásí k církvi, ve které vyrůstají a zajímají se i o organizační strukturu ČCE a to, jakým způsobem tato církev reaguje na otázky současného dění. Oceňuje tištěný program s předem stanovenými tématy jednotlivých schůzek mládeže.

3) Kontrola zápisu z 11.9.2006:

ad 1) - První výlet dětského turistického oddílu se uskutečnil - zúčastnilo se 12 dětí.

- Uzavření pojistky pro dobrovolníky - zajistí I. Plhák a T. Bedrník.

ad 3) Klíče od kostela byly předány vybraným bratřím a sestrám, kteří byli seznámeni s novým systémem kódování a s telefonickým spojením na Telepatrol a odpovědného pracovníka.

ad 5) J. Pecharová obstarala vzorek koberce - rohožky do předsíně. Staršovstvo souhlasí s navrhovaným materiálem a se zakoupením pruhu 2 x 1,5 m.

ad 6) Fakturovaná částka za opravu střechy byla snížena.

ad 9) Presbyterní konference 22/10 v Berouně se zúčastní R. Černá a I. Plhák.

- Konventu se zúčastní br. farář a I. Plhák (za J. Čiernou) a R. Nývltová (za P. Novotného)

ad 10) Biblická výuka dětí začala - zatím chodí jen malé děti s rodiči. Pokud by přišli školáci, bylo by **otevřeno** druhé oddělení.

ad 15) na zahradě kostela bude provizorně nainstalován stojan na kola od A. Slabého. Za zapůjčení děkujeme. D. Bruncko a mládež seřádnou křoviny na zahradě.

ad 16) Dittersdorfský sbor navrhuje, abychom návštěvu u nich uskutečnili 5.11. Vzhledem k tomu, že v tomto termínu se koná již dříve ohlášené "ohlédnutí za letními tábory", usneslo se staršovstvo, že zájezd do Dittersdorfu se letos neuskuteční a bude přesunut na jaro příštího roku.

4) Stanovisko staršovstva ke změnám Církevního zřízení, navrženým minulým synodem:

- CZ § 3 (týkající se ordinovaných členů církve) - navrhuje přijmout.

- CZ § 11 - Změna § 12 bod 12. - v tomto bodě si nejsme jisti, zda není v rozporu se Zákoníkem práce.

- CZ § 12-13 - Nový § 13 bod 1. - Předčitatelé kázání - předkládáme doplňující návrh: Máme za to, že staršovstvo nese svůj díl odpovědnosti za ty, kteří z jeho pověření zastupují kazatele (např. v době jeho dovolené). Proto jako druhou alternativu navrhuje možnost přednesení vlastního kázání, pokud bylo předtím verifikováno ordinovaným členem církve.

5) Při jednání o bodu, týkajícím se předčitatele kázání, navrhl I. Plhák, aby byli ve sboru vyhledáni bratři a sestry, obdarovaní pro službu ordinovaného presbytera. Navrhuje Rut Nývltovou.

6) K žádosti Pražského seniorátu ČCE o návrhy na doplnění členů seniorátního výboru, navrhuje dvě jména farářů: Jaroslava Strádala a Drahomíru Havlíčkovou.

7) Zd. Kučerová předložila pokladní zprávu za srpen a září. Sbírkou pro sociální a charitativní pomoc bude vykonána 15.10.2006. Na Jubilejní toleranční dar bude odesláno Kč 5.000.

8) Navrhujeme sestru Jarmilu Čiernou jako kandidátku do seniorátní pastýřské rady.

Zapsala: R. Černá

VZPOMÍNKA NA TIMOTEA POKORNÉHO

Sté výročí narození prvního branického faráře

Na loňské sborové dovolené Eva Borecká vyprávěla o svém tatínkovi - Timoteovi Pokorném. Dozvěděli jsme se mnohé, co jsme v době jeho dvacetileté farářské služby v Braníku ani nevěděli. Proto jsme ji požádali, aby své vyprávění zkusila napsat jako článek do Brány:

Třetího října tomu bylo sto let, kdy se narodilo brněnskému faráři Václavu Pokornému jedenácté dítě. Početná věřící rodina naučila Timíka lásce, pokoře a porozumění pro druhé. Byl velice nadaný. V pěti letech šel do školy, pátou třídu přeskočil, a tak se stalo, že evangelickou teologickou fakultu dostudoval v 21 letech. Byl příliš mladý, aby mohl nastoupit na sbor. Proto odjel do Skotska a pak do Švýcarska, kde vystudoval konzervatoř - obor varhany - a navštěvoval i několik semestrů filosofie a práv.

Po návratu byla jeho prvním sborem Jihlava. V té době se seznámil na akcích YMCA s Věrou Novákovou, která se stala jeho ženou. Po třech letech práce v jihlavském sboru odešel do Olomouce, kde byl farářem 18 let. Tehdy měl olomoucký sbor řadu kazatelských stanic - Litovel, Drahanovice, Šternberk, Bruntál. Pamatuji se, že dojížděl na biblické hodiny také do Dolní Dlouhé Loučky, kam se sice v létě dostal autobusem, ale v zimě musel chodit 6 km pěšky. Auto sbor neměl. Tatínek měl často i čtvery bohoslužby za neděli, dojížděl vlakem nebo autobusem. Často neměl ani čas pořádně se najíst, a tak není divu, že trpěl žaludečními potížemi. Jeho životním heslem bylo: "trp a modli se". Ale to vůbec neznamenalo, že by byl škarohlíd. Naopak, byl optimista - na svět se díval radostně a na všem nacházel něco dobrého. Ve své práci se zaměřil hlavně na mládež a děti, na což olomoučtí stále ještě vděčně vzpomínají. V roce 1935 se narodila dcera Jana, za rok na to Eva, v roce 1947 Věra. Maminka nebyla zaměstnaná. Starala se o děti a vykonávala funkci paní farářové: přijímala návštěvníky, sama poradila nebo zprostředkovala pomoc tatínka.

Když přišla nabídka branického sboru, tatínek velmi váhal. Zvláště proto, že sbor neměl pro faráře žádné bydlení. Když se pak podařilo staršovstvu byt sehnat, bral to tatínek jako vůli Boží, aby do Braníka nastoupil (počátkem roku 1952). Byl tu velice šťastný! Svou práci zaměřil opět na mladé a děti, ale věnoval se i pastoraci. Padesátá léta církvi nepřála. Stále se muselo počítat s námitkami církevního tajemníka. Jeden čas (asi 1954-6) byl na tatínka nasazen i tajný agent. Tatínek často navštěvoval členy sboru, zvláště staré a nemocné a ty, kteří nemohli chodit do kostela. Ještě v posledním roce své práce konal 2 - 3 návštěvy týdně. Kromě práce ve sboru, pracoval i pro synodní radu, hlavně na přípravě nového zpěvníku. Ve dnech, kdy nebyl na synodní radě, sedával každé dopoledne ve sborové kanceláři a přijímal členy sboru, kteří potřebovali s něčím poradit. A tak se jednoho dne stalo, že nepřišel člen sboru, ale uprchlý vězeň. Namířil na tatínka pistoli, svázal jej na ruku i na nohou a vykradl kostel. Tato událost zanechala na tatínkovi neblahé zdravotní následky. Musel si léčit srdce. Tuto svou nemoc přede všemi tajil, zvláště před maminkou, která v té době již byla těžce nemocná. V roce 1971 na Hod Boží vánoční maminka zemřela na infarkt. Tatínek ztrátu velice těžko nesl. Maminku měl moc rád a žil s ní v harmonickém manželství. Smrt maminky přispěla k tomu, že tatínkova srdeční nemoc propukla naplno. V létě 1972 dostal tatínek infarkt, přidala se embolie, která nakonec vedla k amputaci nohy. Tatínek statečně překonával všechny zdravotní obtíže a věřil, že se zase vrátí k práci ve sboru. Ve výroční den mamincina pohřbu však dostal druhý infarkt, který nepřezil.

Měla jsem tatínka velmi ráda. Byl dobrým a trpělivým otcem plným pochopení pro naše problémy. Jako faráře ho hodnotit nemohu, protože by to vypadalo, že mu nadržuji a příliš ho chválím. Ale myslím si, že byl velmi dobrým farářem. Svědčí o tom i ohromná účast na jeho pohřbu - nejen farářů, kteří stáli ve dvou řadách kolem rakve - ale i farníků z branického sboru, z Olomouce i z Jihlavy.

Kdo jste ho znali, vzpomínejte na něj v dobrém a s láskou.

Eva Borecká

ROZUMÍME SI?

Děti Boží

Tento článek bude pro mnohé spíše opakováním, než něčím objevným. Ale i opakování někdy neškodí :-), a je matkou moudrosti, že? ;-). Napadlo mě, že bychom se mohli zamyslet nad některými zcela základními věcmi. A možná bych se také pokusila objasnit některé "charismatické" termíny, jejichž nevysvětlení může způsobovat vzájemné nepochopení křesťanů.

Takže téma tohoto článku zní "Boží děti" a termíny, o nichž se bude mj. hovořit, jsou obrácení, znovuzrození, uvěření, jistota spasení.

Křesťanem se totiž člověk nerodí. Musí se pro to rozhodnout.

Vyjdu z rozhovoru Ježíše s Nikodémem (J 3,1-21). Pán Ježíš mu zde říká, že se musí **znovu narodit**, pokud chce patřit do Božího království. Nikodém tomu příliš nerozuměl. A tak mu to Pán Ježíš vysvětloval. Že se musí narodit z vody a z Ducha, že každý musí přijmout Ježíše jako svého spasitele, aby nebyl odsouzen. A k tomu existuje nádherné přirovnání. Představte si soud, kde viník je odsouzen k zaplacení obrovské pokuty. A on na ni nemá. Bude muset jít do vězení. Ale tu přichází někdo a nabízí obžalovanému, že za něj dluh zaplatí. Navíc ty peníze nejsou půjčka (pokud možno s tučnými úroky ;-), je to dar z lásky. Obžalovaný má teď dvě možnosti. Buď odmítne a půjde do

vězení a nebo přijme a bude svobodný.

Podobně i my všichni lidé máme tyto dvě možnosti. Buď si necháme svoje hříchy a dluhy a budeme odsouzeni, nebo přijmeme ten úžasný dar od Ježíše. On za nás již podstoupil trest. A pokud ho požádáme o odpuštění hříchů, odpustí nám je a jsme od nich očištěni. *"Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti."* 1J 1,9 Máme možnost nového začátku! A pokud se rozhodneme, že chceme patřit Ježíši, že chceme jít životem s ním, pak jde právě o to **znovuzrození, obrácení** se novým směrem (od hříchu), nasměrování svého života za Ježíšem. Jinými slovy o **uvěření** té zvěsti o Kristu a její "použití v praxi".

Každý k tomuto rozhodnutí dospěje jinak. U někoho je to velký převrat, u druhého se to děje pozvolna. Ale v obou případech musí jednou říci Ježíši, že přijímají jeho oběť a chtějí jít za ním. To za nás nemůže udělat nikdo jiný. Ani rodiče, ani farář, nikdo. Je to rozhodnutí každého zvlášť.

Někdo ví přesné datum, kdy se takto rozhodl. Někdo to neví. To, myslím, vůbec nevádí. Ale je důležité vědět, že jsme tohle Ježíši řekli. A také je důležité se k víře přiznat před ostatními (zejména křtem, ale i jinak).

Chtěla bych tu ještě říci, že i po obrácení člověk hřeší *"Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není."* 1J 1,8. U obrácení jde spíše o celkové nasměrování člověka za Bohem. A o kompletní odpuštění hříchů stávajících - takový generální úklid v srdci. Ale jsme jen lidé a hřích se nám tak zcela nevyhne ani potom. Ne že bychom na boj s ním měli rezignovat, ale máme i z dalších hříchů **činit pokání** (prosit o odpuštění) a snažit se žít co nejvíc s Bohem. Protože když jdeme s ním, je jednodušší v pokušení obstát.

Konečně se tedy dostávám k termínu **Boží dítě**. A vyskytuje se nejen mezi charismatiky, ale i v Bibli. Když se znovu narodíme, jsme přeci děti - duchovní děti. *"Hled'te, jak velikou lásku nám Otec daroval: byli jsme nazváni dětmi Božími, a jsme jimi."* 1J 3,1; *"Ti, kdo se nechají vést Duchem Božím, jsou synové Boží. Nepřijali jste přece ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti."* Ř 8,14-16; Ga 4,4-7.

Sám Bůh nás přijímá za syny (dcery). To je velká pocta. Stává se tedy naším otcem (tatínkem - toto oslovení se mnohým zdá troufalé, ale myslím že je dost důležité např. pro ty, kteří nikdy nepoznali, jaké to je mít milujícího otce. A těch bohužel přibývá. I v tomto oslovení může být úcta.). A my se vzájemně stáváme bratry a sestrami, brášky a sestřičkami. I když jsme leckdy velmi rozdílní, pocházíme z různých prostředí, máme různé vzdělání, před Bohem jsme si rovni a jsme vzájemně sourozenci. Díky Bohu můžeme mít novou rodinu ve společenství, kam patříme. I to je velká milost od Boha.

A co ta **jistota spasení**? Jak si tím může být někdo jistý, že bude spasen, že je Boží dítě? Je to zapsáno v již zmíněném listu Římanům - *"že Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti."* (8,16); *dále "A to je to svědectví: Bůh nám dal věčný život, a ten život je v jeho Synu. Kdo má Syna, má život; kdo nemá Syna Božího, nemá život. Toto píšu vám, kteří věříte ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život."* 1J 5,11-13; nebo třeba Ř 8,38-39 (viz níže). Na to se lze zcela postavit a děkovat za to.

Toto vše je z **milosti** Boží, ale je dobré také vědět, že jako děti máme i jisté "povinnosti". Máme mít rádi Boha, máme mu děkovat, máme mít rádi své bližní (Mt 22,37-40). Vždyť víra bez skutků je mrtvá. (Jk 2,14-26; 2K 6,1-10, zvláště první verš - *"Jako spolupracovníci na tomto díle vás napomínáme, abyste milost Boží nepřijímali naprázdno..."*) A také Pán Ježíš mluví o tom, že se strom (Mt 7,15-20), či větev (J 15,1-11) pozná po ovoci. A ten strom či větev, které nenesou dobré ovoce, bývají spáleny. Ale myslím, že se počítá i snaha nést ovoce. Možná také někdy není toto

ovoce lidskýma očima vidět, ale vidí ho Bůh. Ovšem nechtěla bych být větví, která se o nic nesnaží a tzv. skládá ruce v klín.

Také musíme počítat s tím, že ty, které Bůh přijímá za syny, **vychovává** (Žd 12,1-13). A tato výchova je sice někdy krušná, ale je k našemu užitku.

A zakončila bych Ř 8,38-39 : *"Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježši, našem Pánu."*

Klára Mazná

KNIHOVNA

O sborové knihovně

Naše sborová knihovna čítá v současnosti asi 300 knih a je k dispozici všem členům sboru. Seznam knih najdete v kostele na nástěnce a na internetových stránkách našeho sboru <http://branik.evangnet.cz/> .

Jako každá knihovna, i ta naše má určitý řád.

Půjčení knih je možné v neděli po bohoslužbách. Stačí, když ve velkém sále, kde je knihovna umístěna, požádáte knihovníka, aby Vám knihu, kterou jste si vybrali, vydal. Pokud knihovníka nenajdete u knihovny, nutno zapátrat v hlavním sále a přivolat ho.

Knihy nyní půjčují:

Marie Zvánovcová

Jitka Zvánovcová

Anna Matoušková

Po domluvě se staršovstvem bylo rozhodnuto že knihy budou půjčovány pouze přes knihovníky. **Nikdo jiný knihy půjčovat nesmí a nikdo si je ani nesmí půjčovat sám.** Tímto Vás žádáme, abyste tyto podmínky dodržovali, knížky si sami nepůjčovali a případné samozvané půjčovatele na tato pravidla upozornili.

Samoobsluha, kterou si někteří v knihovně zavádějí, jen ústí v nepořádek a postupné ubývání knih.

Během posledních asi 2 let se takto ztratilo nejméně 7 knih:

Ortodoxie

Ani ň

Byl jsem ve službách zla

Plány, záměry a cíle

Poznej, naplánuj, dosáhni

Žít vírou, neboli víra k životu

Zrcadlo svědomí

Dalším problémem je vracení knih. Vracení by se mělo uskutečňovat opět přes jednoho z knihovníků, aby byl přehled kdo, kdy, které knížky vrátil.

Byli bychom rádi, aby knížky mohly být k dispozici všem, a proto je vračejte nejpozději **do půl roku** od půjčení. Knihy které se u někoho doma válejí déle než rok, opravdu všem k dispozici nejsou.

Máme zde případy knih, které byly půjčeny v roce 2004 a dosud nebyly vráceny - jejich vrácení by bylo víc než na místě.

Žádáme tedy všechny, kteří mají již dlouho (déle než půl roku) půjčené knihy, aby je vrátili. Není to hezké vůči ostatním, kteří by si je možná také rádi přečetli.

Zapátrejte prosím v paměti, zda jste si náhodou někdy nepůjčili knihu, kterou jste pak zapoměli vrátit. Nemá smysl, aby se vám jen tak válela doma, aniž byste ji četli.

Pokud máte návrhy knih, které by bylo dobré v naší knihovně mít nebo jste ochotni do knihovny nějaké knihy darovat, zkontaktujte prosím Marii Zvánovcovou.

Přejeme Vám hezké čtení

Marie Zvánovcová

P.Yancey - Proč se obtěžovat s církví?

Ráda bych vás upozornila na knihu v naší sborové knihovničce:

P.Yancey - Proč se obtěžovat s církví?

Uvádím tu z ní několik myšlenek.

Žádná církev není dokonalá, stejně jako žádná rodina. Rodiny se také nezříkáme a žijeme v ní, i když jsou v ní nedokonalí lidé. Proč se tedy zříkat života v církvi, Boží rodině?

Při bohoslužbách to nemá být jako na divadle - vepředu nám pan farář něco předvádí, varhaník preluduje a my hodnotíme, jakou to má úroveň. Na bohoslužbách nejsme diváky, ale aktéry. My máme chválit a uctívat Boha. O to tu jde především. Bohoslužby nejsou nějaký servis pro nás. A my máme nejen přijímat, ale i dávat.

Církev nemá být klub, fungující pro dobro svých členů. Má sloužit lidem i vně církve.

Klára Mazná

POULIČNÍ MISIE

Výstavka před kostelem

O tom, že evangelium lze vyprávět i beze slov, se přesvědčili účastníci bohoslužeb první říjnovou neděli. Při východu z kostela si mohli biblické vyprávění o marnotratném synovi, které bylo tématem dětských bohoslužeb, osvěžit pohledem na obrazy umístěné na stojanech před kostelem.

Malíř Václav Lamr tam uspořádal malou výstavku svých prací, na kterých se setkání syna s otcem opakovalo v několika variantách. Na obrazech byly i další biblické náměty, které měly kolemjdoucí přimět k zamyšlení.

Václav Lamr se však nevyhýbá ani slovům - hraje si s nimi, přetváří je a vkládá je do svých výtvarných děl.

poznámka redakce internetové verze: na obrázku je uveden následující příklad: evROPA... reKLAMa..

vymýšlí i aforismy: "Evropa není ropa." " Máme růst....ne konat!"

" Z osmi hran kříže lze sestavit mříže." "Vyvětrej dům a srdce."

"Naivní víra chodí po vodě filosofie." "Hubuješ nebo buduješ."

DODATEK K TÉMATU SBOROVÉ DOVOLENÉ

Vděčnost

Vděčnost je možno prožívat. O vděčnosti je možno hovořit. Je však též možno o ní zpívat. Že by nám o vděčnosti něco důležitého říkala i tato píseň 238 z baptistického zpěvníku z roku 1947 "Písňe duchovní"?

Jaro Křivohlavý

Sečti dary, které Pán ti dal

Když kol tebe zuří moře vzbouřeno,
a ty pláčeš, smuten, že vše ztraceno,
sečti všecky dary, které Pán ti dal,
a v tvém srdci zazní nová píseň chval.

Sečti dary, které Pán ti dal,
sečti dary, které už jsi vzal,
sečti dary, v nichž ti požehnal,
a v tvém srdci musí zaznět píseň chval.

Pod břemenem práce, ran a obtíží,
když tvé oko marně pomoc vyhlíží,
sečti všecky dary a vzdáš Pánu čest,
neb v tvém srdci zazní: On má pomoc jest.

Sečti dary, které Pán ti dal,
sečti dary, které už jsi vzal,
sečti dary, v nichž ti požehnal,
a v tvém srdci musí zaznět píseň chval.

Když má jiný růže, ty však trny jen,
hled' na sliby Páně, budeš spokojen.
Sečti všecky dary, kterých nemá svět,
a v tvém srdci zazní: Já netoužím zpět.

Sečti dary, které Pán ti dal,
sečti dary, které už jsi vzal,
sečti dary, v nichž ti požehnal,
a v tvém srdci musí zaznět píseň chval.

Autor: J. Oatman, Jr., překlad do češtiny: Jan Hochmann
Hudbu složil: E.O. Excell

TURISTÉ

Další výlet 21.10.

Příští výlet se koná v **SOBOTU 21.10.** a bude CELODENNÍ.

Dopřejeme si trochu kultury, ale hlavně si užijeme krásné podzimní přírody v lesích u Prahy. Pojedeme do Jevan, prohlédneme si architekturu zdejších vilek a potom půjdeme lesem do Mukařova (cca 10 km). V případě zájmu můžeme jít do Říčan (15 km).

Po cestě se mohou vyskytnout houby, proto se vybavte plátěnými pytlíky nebo košíčkem. Doporučuji vzít sebou svačinu a pití, ale můžeme zkusit hospůdku v Louňovicích, bude-li otevřena. Nezapomeňte na deštník nebo pláštěnku, kdyby se počasí pokazilo.

SRAZ bude v 8, 40 hod. v metru C Háje (dole u vlaků někde na lavičce uprostřed). Autobus odjíždí v 8,56.

Těší se na vás Lenka

LETNÍ VODA YMCA BRANÍK

Wislok 2006

Vyrazili jsme večer dvanáctého, kdy jsme měli sraz na Hlavním nádraží, odkud jsme vyrazili vlakem do Medzilaborců, odkud jsme vyrazili pěšky na přechod polsko-slovenských hranic, což byla zahajovací část tábora, která trvala dva dny. První proběhl v zásadě v pohodě, zatímco druhý už nebyl tak výborný, do čehož se započítal jak smutný fakt, že Wislok měl velmi málo vody, tak to, že se musel několikrát přecházet, což i přes velmi málo vody v řece značilo velmi mnoho vody v botách, dále více vody seshora než se předpokládalo, připočteme také blesky, tak to byl ideální konec krátkého puťáku, už pouze v malém deštičku stavět stany, to byl kumšt, ale ještě větší pohodlí bylo si do postaveného stanu lehnout....

Dalšího dne jsme se probudili s úsměvem na rtech, který nám Bohu dík nezmrzl na rtech, obloha byla čistá, pouze s několika mráčky, slunce svítilo a my vyrazili k začátku přehrady, kterou jsme za necelou hodinu přejeli, znovu naložili lodě a šli dál, jelikož ani pod přehradou nebyl dostatek vody k jetí, ani k delšímu přetahování.... S úsměvem a s písní na rtech nám boty samy kráčely podél polovyschlého řečiště po silnici, která nám sama utíkala pod nohama. Ke konci dne jsme došli do místa, kde jsme se utábořili a viděli, že vody je stále málo. Cestou jsme sesbírali různé rostlinky, některé připomínající mátu, některé nejspíše i byly máta a udělali si čaj, který nás povzbudil jak na těle, tak na duchu a dodal nám dostatek sil na hlavní spánek dne. Po probuzení následujícího dne nám úsměv zamrzl a bylo to stavem vody: vody bylo všude dostatek, pouze řečiště bylo poloprázdné, takže jsme se vykolébali, nasnídali, rozloučili se s Marií a Brainem, kteří odjeli s autem do Rzeszowa, sbalili, nasedli a jeli dál, pohybuje se jak vedle vrbiček, tak nad nimi a podél nich, ale našťástí nikdy pod nimi. Vyjmeme-li nucenou přestávku na oběd, při které jsme přežezávali kládu v řečišti, která se nedala podjet, přejet, objet či přenést, tak byla cesta ideální, nikdo se necvakl, přestože míst bylo dost, ani jsme moc nepřetahovali, jelikož Wislok měl malý spád a proud, tak i při málo vody byla velká hloubka. Šťastně jsme dorazili na nádherné místo, kde šlo jak prostorně se rozprostříti, tak najít vesnici, dřevo, vodu a k druhé ranní hlídka měla možnost také najít Braina s Marií, kteří se vraceli z Rzeszowa šťastní a s veselou myslí a s myšlenkou, že se nejspíše vůbec nevyspí.... Ráno jsme připravili porridge,, který nám dokonale zaplácnul žaludek a do dalšího výškového tábora jsme si vezli suvenýr v podobě plného ešusu poridge. Pomalu jsem se sunuli dál a dál. Další den proběhl normálně a byl to typicky vodácký den, pomíneme-li Járův a Brainův holící rituál... Ráno prošel okolo rybář a nepozdravil. Tak jsem se sebrali a vidouce, že jsme nechtěni zde, vyrazili jsme dál na vodácký čundr. Zastavivše v poledne na kamenitém břehu, posilnivše se několika doušky pitné vody a chlebem se sýrem, počali jsem blbnouti a v proudu, který zde byl největší za celý Wislok, skotačiti a dováděti s vestami a duší od pneumatiky, kterou si David uschoval po celou dobu tábora a dovezl až do Prahy.

Otevřením plechovek od broskví začala naše příprava ovocných knedlíků, které kvůli určitému záchvatu nevolnosti, který se našťástí další den spravil, nemohl jísti Lukáš. Další den se naneštěstí projevila podobná nemoc u mne, takže jsem byl druhým účastníkem, který nestrávil knedle celé, jelikož část jich uplavala po Wisloku od jednoho mostu, kde jsme měli zastávky na oběd a piškoty pro nemohoucné. Další místo, kde jsme zakotvili, bylo velmi dobře zvolené, jelikož jsme tam zůstali delší dobu.... Po večeri, kterou už si část lidí nechala bez nářku ujít, jsme se probudili se zjištěním, že polovina tábora není schopna dalšího pohybu; od několika lidí s horečkou 38-39 po ostatní velmi zmátožené, vyjma několika výjimek, mezi které např. patřil Eustác s Katkou, kteří došli po dlouhé a vyčerpávající cestě do města na nákup, zatím co ostatní si užívali stínu. Další den, kdy už většina lidí byla použitelná, jsme se jakž takž nějak spakovali a neohroženě jeli dál a dál, přejeli jsem místo, kde jsme chtěli tábořit, pokračovali dál nevědouce, kam nás řeka donese, doufajíc v štěstěnu a vtom jsme uviděli spásné věže paneláků, které značily Rzeszow, který jsem dosáhli o den dříve, než bylo v plánu. Poté jsme necelou hodinu hledali místo a nakonec našli výborné místo.

Další den jsme se sbalili a brzo ráno následujícího dne dorazili na stejné místo nástupu, pouze na jiný peron.

Jakub Drápal

PECKA 2006

Plavba Jitřního poutníka

Koráb Jitřní poutník je u cíle své cesty. Osudy narnijských šlechticů jsou známy a na

nejvýhodnějším místě, kam jen loď mohla zaplout, jsme vysadili rytíře Rípčipa s jeho tajemným posláním. Naplnění mnohými zážitky se vrátíme zpět na Cair Paravel. Je třináctého března roku 2006 a tábor Pecka končí.

Jako každý srpen i letos se na tábořišti KČT u Pecky vztyčily stany, typické pro letní tábor Pecka pod vlajkou sboru ČCE Braník. Cílem devětadvaceti udatných námořníků a deseti (rovněž udatných) vedoucích bylo tentokrát doprovázet výpravu narnijského krále Kaspiana, který na své lodi Jitřní poutník pátral po zmizelých příbuzných.

Po (jako obvykle) hektickém prvním dni přišel pravidelný program - ať už šlo o dopolední dílny, etapové hry či v neposlední řadě klub Johanna J. J. Hösela. Tentokrát se do souboje s nekonečným zástupem otrokářů, mořských hadů, Tulpodů, draků a zelí pustilo pět různobarevných posádek.

Počasí sice nebylo zcela ideální, ale většinou se kazilo a vyjasňovalo tak, jak se zrovna našemu programu hodilo a jen málo dní bylo skutečně deštivých. Jedinou závažnější změnou programu bylo posunutí celodenního výletu do srdce dostupné civilizace - do Hradce Králové, kde jsme okusili pohodlí, které nabízí tamější aquapark.

Atmosféru doplňovaly dvě noční hry, pokaždé doplněné o gratulaci některému oslavenci - a to tak, že uprostřed noci. Mít narozeniny v lednu má zkrátka více výhod než by jeden čekal:-).

Z pozice nováčka mezi vedoucími mohu tábor zhodnotit jen velmi zkresleně - říká se tomu začátečnické nadšení. To nadšení mi říká, že se Pecka opět povedla a za to díky moc všem, protože se na tom podíleli všichni. Zvláštní dík patří mým přátelům vedoucím, kteří tvořili opravdu excelentní tým.

Celkově se letošní ročník tábora vyznačoval téměř nezničitelnou pohodou, kterou se budeme snažit uchovat a přenést do příštího ročníku, který se, dá-li Pán, uskuteční na stejném místě někdy v roce 2007. Všichni potenciální účastníci jsou samozřejmě srdečně vítáni.

Honza Einstein W.

OZNÁMENÍ 2

Ohlédnutí za tábory

Ohlédnutí za tábory

se koná

**v neděli 5. listopadu
po bohoslužbách**

Zváni jsou nejen účastníci táborů a jejich rodiče,
ale všichni, kdo se chtějí dozvědět,
co se dělo o prázdninách.

Přeneste se o pár let zpátky a zopakujte si romantiku a zážitky (možná i písničky) táborového života.

[\[předchozí číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)